

Kerstmis 2025

Welkom, u allemaal, gekomen van ver of van dichtbij, oud of jong, meer of minder verbonden met het geloof in degene wiens geboorte wij vieren. Welkom in deze stille, heilige nacht. Hoe u ook hier bent, alleen, in familie- of groepsverband, ik hoop dat de viering in de ruimte van deze kerk ons met elkaar verbindt. Die verbinding mag ook verder gaan dan deze kerkruimte, door een gevoel van verbondenheid met al die honderden miljoenen mensen op alle continenten die, hoe groot de ellende ook is, de geboorte van Jezus vieren. Door de tijd van twintig eeuwen heen blijft het herdenken van die geboorte actueel. Ze is relevant, omdat de viering van deze geboorte rust op waarden die altijd betekenis hebben: geloof, hoop en liefde. Het geboortefeest van Jezus is er om die waarden opnieuw te laten binnenkomen en ze te vernieuwen. Niet toevallig heet kerstmis het feest van de incarnatie, het feest van de menswording. Het goddelijke en het menselijke raken elkaar in het weerloze kind dat ligt in een voederbak. Deze incarnatie, dit verband van God en mens is de basis van het christelijk geloof, het is de grond voor hoop, het is de stuwkracht van liefde. Laat Kerstmis een licht zijn in de nacht. Inderdaad, soms staan wij dat licht in de weg of lopen we heen over het goddelijke in kwetsbare mensen. Daarom zingt het koor aanstonds Kyrie eleison, Heer ontferm u over ons. Maar laten we beginnen met een moment van stilte.....

Moge God zich over ons ontfermen en licht ontsteken waar wij blindelings door het leven gaan.

Gebed

God, wij vragen U, laat het Kerstmis worden in onze harten. Laat ons zien dat alles in ons verlicht kan worden door U. Laat ons dat licht doorgeven. Dit vragen wij U door hem wiens geboorte wij vieren. Amen.

Jesaja 9: 1-3,5-6 Lucas 2:1-14

Overweging

Wij lazén tweemaal een tekst uit de bijbel. De eerste bevat een profetie, 2800 jaar geleden uitgesproken door de profeet Jesaja. Hij voorspelt daar de geboorte van een kind dat als een licht zal opgaan voor mensen die wandelen in duisternis en die wonen in het land van de schaduw van de dood. Een licht zal opgaan. De tweede lezing bevat het verhaal van Lukas, 800 jaar later. Hij vertelt hoe herders, in de nacht wakend over hun schapen, worden omstraald door een groot licht. Ze horen een fantastische boodschap: vandaag is de gezalfde van God, de Messias, de Christus geboren.

Twee getuigenissen uit een ver verleden. Ze cirkelen beide rond het licht en de geboorte van een kind. Dat het licht steeds weer terugkomt en dat een kind geboren wordt, zijn natuurlijke tekenen voor mensen om in hun toekomst te blijven geloven. Er spreekt een groot verlangen uit, de verwachting dat wij niet verdwaald zullen raken in de donkerte van het bestaan als wij in aanraking blijven met licht en nieuw leven. In die richting wijst het feest dat wij nu vieren. Het heet dan ook: feest van incarnatie, menswording. De jaarlijks terugkerende viering hiervan is een kans: de kans om het besef te vernieuwen dat het goddelijke en het menselijke in contact staan met elkaar. In de geboorte van Jezus, en tenslotte in de nieuwe geboorte

van ieder mens, is God aanwezig. Dat betekent heel veel. Om het kort te zeggen: voor wie dit in zich laat doordringen, staat de waardigheid van ieder mens centraal.

Te veel wordt het christelijk geloof begrepen in termen van dogma's en systemen. Te zeer wordt kerk verbonden met dode formules en onderdrukkende structuren. Te zeer stelt onze cultuur zich tevreden met het consumptieve deel van Kerstmis: te veel licht in de etalages, te verre reizen, te grote cadeaus. Dat alles kan het zicht wegnemen op de eenvoudige werkelijkheid van God die mens wordt. Het vieren van de incarnatie, de menswording, kan leiden tot het besef dat niet de leer bepalend is maar de manier waarop we met elkaar omgaan. Wij delen ons mens zijn met elkaar. En we delen ook in het goddelijk karakter daarvan. Wie gelooft in deze volle waardigheid van een mens, kan moeilijk twifelen aan onze onderlinge gelijkwaardigheid. Dat maakt kerstmis tot een feest van herkenning. de ander die ik ontmoet is medemens, met dezelfde goddelijke status, met dezelfde rechten, dezelfde hoop, dezelfde bedoelingen. Kerstmis vieren, dat is een goddelijke bijdrage leveren aan de menswording in ieder van ons.

Vredesgebed en vredeswens

De droom over vrede op aarde kan het goddelijk kind in onszelf tot leven brengen. Wij zijn bezig deze droom te vieren in persoonlijk en gezamenlijk gebed, in gedeelde rituelen en gezang. Het goddelijk

kind in ons kan de heelmeester en de leermeester zijn die wonden geneest en de weg wijst naar leven in vrede.

Uitnodiging tot communie

Jezus deelt zijn leven in de tekenen van brood en wijn. Hij heeft gezegd: 'neem en eet allen van dit brood en drink uit deze beker'. Zo kan steeds opnieuw het goddelijke in mensen worden geboren. U bent allen uitgenodigd tot deze communie.

Voorbede

Barmhartige God, dankbaar voor de richting die U wijst door de geboorte van Jezus uw Zoon, roepen wij uw Naam. Voor de zoekers onder ons, voor hen die verloren lopen en bang zijn om een nieuwe weg in te slaan, dat ze lef en moed vinden in de weg van Jezus Christus.

God, wees ons nabij in onze zoektocht tussen geloof en twijfel, hoop en vrees, liefde en angst. Laat deze nacht een licht zijn om het goddelijke te zien in onze eigen kwetsbaarheid en de goddelijke aanwezigheid te vermoeden in mensen die zich bevinden aan de rand van onze samenleving.

Voor de velen die gevangen zitten in terreur, die slachtoffer zijn van oorlog en waanzin, die rouwen om hun doden. God, wees met hen

begaan, mannen en vrouwen, kinderen nog het meest. Zie naar hen om, waak over hen.

Slotgebed

Gij die tijd en ruimte adem geeft, beziel ons met uw woord van vrede. Verwarm in deze kerstnacht wat koud en kil is, herschep ons tot nieuwe mensen, in dienst van vrede en liefde.